

New Hope Lutheran Church

189 Regent St.
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

705-673-2933
email: office@nhlc.ca
website: nhlc.ca

face book: New Hope Lutheran Church

Pastori:

Rev. Charles Nolting
phone: 705-920-3573 email: pcn@nhlc.ca

08.11.2020

23. sunnuntai helluntaista
Antakaa toisillenne anteeksi

Maalikko Marita Saari
Kirkonpalvelijat Sirkka Porkola, Ritva Ala-Leppilampi

Esirukouksissamme: Fred, Pentti, Esmé, Martha

Haudattu Norma Timmermans 81v.

Ke 11.11.
klo 18.30 Neuvoston kokous **Regent St.**

Su 15.11.
klo 10.00 Messu † **Voima Hall**
klo 14.00 Engl. jp **Regent St.**

Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.

L Päivän psalmi Ps. 119:162– 168

Minä riemuitsen sinun sanoistasi
niin kuin riemuitaan suuresta saaliista.

Valhetta minä vihaan ja kammoksen,
sinun lakiasi minä rakastan.

Seitsemästi päivässä minä sinua ylistän
vanhurskaista päätöksistäsi.

Ne, jotka rakastavat sinun lakiasi, elävät
rauhassa, mikään ei horjuta heitä.
Herra, minä luotan siihen, että sinä pelastat
minut.

Minä teen sinun käskyjesi mukaan.

Minä pysyn uskollisesti sinun liitossasi,
se on minulle ylen rakas.

Minä noudatan sinun liittosi säädöksiä –
missä kuljenkin, olen sinun edessäsi.

1. Lukukappale: 1. Moos. 13: 5-11, 14-16

Myös Lootilla, joka kulki Abramin mukana, oli
lampaita, vuohia, nautakarjaa ja telttoja.
Mutta laidunmaata ei ollut tarpeeksi, että he
olisivat voineet pysyä yhdessä, sillä heillä oli
runsaasti karjaa. Siksi Abramin ja Lootin
karjapaimenten kesken syntyi riitaa. Siihen
aikaan maassa asui kanaanilaisia ja
perissiläisiä.

Abram sanoi Lootille: ”Ei sovi, että meidän tai
meidän karjapaimentemme välillä on riitaa,
sillä me olemme sukulaisia ja veljiä
keskenämme. Onhan koko maa avoinna
sinun edessäsi. Eroa siis minusta. Jos sinä
menet vasemmalle, niin minä menen oikealle.
Jos sinä menet oikealle, niin minä menen
vasemmalle.” Loot katsoi ympärilleen ja näki,

että Jordanin alanko oli runsasvetistä seutua.
Ennen kuin Herra hävitti Sodomaa ja Gomorran,
se oli Soariin saakka kuin Herran puutarhaa,
kuin Egyptin maata. Loot valitsi itselleen koko
Jordanin alangon ja lähti kulkemaan itää
kohden, ja näin he erosivat toisistaan.
Lootin erottua Abramista Herra sanoi Abramille:
”Nosta silmäsi ja katsele tästä paikasta
pohjoiseen, etelään, itään ja länteen, sillä koko
sen maan, jonka näet, minä annan sinulle ja
sinun jälkeläisillesi ikiajoiksi. Minä teen sinun
jälkeläisesi lukuisiksi kuin maan tomuhiukkaset:
jos osaat ne laskea, osaat laskea jälkeläistesi
määrän.

2. lukukappale: 1 Piet. 3: 8-12

Olkaa kaikki yksimielisiä, jakakaa toistenne ilot
ja surut, rakastakaa toisianne ja olkaa
hyväsydämiä ja nöyriä. Älkää vastatko pahaan
pahalla älkääkä herjaukseen herjauksella, vaan
päinvastoin siunatkaa. Siihen teidät on
kutsuttukin, jotta perisitte siunauksen. Sillä se,
joka tahtoo rakastaa elämää ja haluaa nähdä
hyviä päiviä, hillitköön kielensä pahoista
sanoista ja huulensa valhetta puhumasta.
Kääntyköön hän pois pahasta ja tehköön hyvää,
etsiköön rauhaa ja pyrkiköön siihen. Sillä Herran
silmit katsovat hurskaiden puoleen, hänen
korvansa kuulevat heidän rukouksensa, mutta
Herran kasvot kääntyvät pahantekijöitä vastaan.

Päivän virsi: 442

Päivän Ruokous:

Rakas taivaallinen Isämme.

Me olemme saaneet paljon anteeksi. Auta meitä muistamaan, että rakkautesi on lahjaa, jota emme ole mitenkään voineet ansaita. Tiedät, miten helposti näemme virheitä toisissa ihmisissä. Auta meitä ymmärtämään, että sinä rakastat jokaista ihmistä samanlaisella rakkaudella kuin olet rakastanut meitä. Anna meille ymmärtäväinen ja anteeksiantava mieli. Kuule rukouksemme Jeesuksen tähden.

Haudattu: Norma Timmermans 81v.

Laupias Jumala.

Sinä annat elämän ja asetat päivillemme määrän. Olet kutsunut keskuudestamme pois Norman. Me kiitämme sinua armostasi ja rakkaudestasi, jota olet osoittanut hänelle Uskomme hänet sinun haltuusi. Ole lähellä surevia omaisia ja tuo lohdutuksesi heidän elämäänsä.

Saarna:

Evankeliumi: Matt. 18:15 – 22

Jeesus sanoi opetuslapsille:

”Jos veljesi tekee syntiä, ota asia puheeksi kahden kesken. Jos hän kuulee sinua, olet voittanut hänet takaisin. Mutta ellei hän kuule sinua, ota mukaasi yksi tai kaksi muuta, sillä ’jokainen asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan sanalla’. Ellei hän kuuntele heitäkään, ilmoita seurakunnalle. Ja jos hän ei tottele seurakuntaakaan, suhtaudu häneen kuin pakanaan tai publikaaniin. Totisesti: kaikki,

minkä te sidotte maan päällä, on sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te vapautatte maan päällä, on myös taivaassa vapautettu. Minä sanon teille: mitä tahansa asiaa kaksi teistä yhdessä sopien maan päällä rukoilee, sen he saavat minun Isältäni, joka on taivaassa. Sillä missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään.” Silloin Pietari tuli Jeesuksen luo ja sanoi: ”Herra, jos veljeni yhä uudestaan tekee väärin minua kohtaan, niin kuinka monta kertaa minun on annettava hänelle anteeksi? Peräti seitsemän kertaako?” ”Ei seitsemän, vaan seitsemänkymmentäseitsemän kertaa”, vastasi Jeesus.

Pekka Tuovinen, 2017, Rautalammilla

Tänä päivänä puhutaan paljon yhteisöllisyydestä – näin erityisesti myös seurakunnissa. On kuitenkin ehkä periaattellisempaa puhua yhteydestä. Ihminen on tarkoitettu yhteyteen ja myös kaipaa sitä. Mitä yhteys lopultakin on? Miten se voidaan saavuttaa? Mistä siihen voima ja viisaus? Voiko se olla tilana täydellinen? Kenen tai keiden ehdoilla sitä rakennetaan? Onko se kestävä ja mitä siitä seuraa?

Tyvestä puuhun! Aloitetaanpa kahden muodostamasta yhteisöstä. Yksi kristitty ei vielä muodosta seurakuntaa, mutta kaksi voi. Tai kolme. Silloin voi jo olla olemassa näkyvää yhteyttä kristittyjen välillä. Tässä on yleensä kyse jossakin paikassa koolla

olevasta osasta seurakuntaa. Tämähän toteutuu kahdenkeskisissä kohtaamisissa, erityisesti ripissä ja muussa sielunhoidossa ja sulkee sisäänsä myös mahdollisen neuvomisen tai nuhtelun – rakkauden hengessä tietenkin. Viimeisen sanan näissä kohtaamisissa sanoo evankeliumi. Sitominen ja vapauttaminen – Kristus on luvannut olla läsnä.

Perhe on niin yhteiskunnan kuin seurakunnankin perussolu. Maailmanlaaja Kristuksen kirkko on Jumalan suuri perhe, jossa Jumala on isä – Taivaallinen Isä – ja uskon kautta me olemme hänen lapsiaan. Seurakunta on äiti, jonka helmaan Jumalan lapset syntyvät hoivattaviksi. Ja sitten meillä on – uskomme perustajana ja täydelliseksi tekijänä – uhroutuva isovelji, Jeesus.

Perheen ihmissuhteet on tarkoitettu heijastamaan Jumalan rakkautta niin perheessä kuin sen ulkopuolellakin. Tämän pyhäpäivän aiheen palautamme mieleen jo synninpäästöön kuulluvat sanat: ”Niin kuin isä armahtaa lapsiaan, niin armahtaa Herra niitä, jotka pelkäävät ja rakastavat häntä” (Ps. 103:13). Vanhemmat on tarkoitettu edustamaan lapsilleen Jumalaa ja toimillaan kirkastavan hänen rakkauttaan. Psalmissa on isän lastaan kohtaan osoittamaan rakkauteen sisältyvä elävä malli Jumalan armahtavasta rakkaudesta.

Onko helppoa? Joskus kuulee sanottavan: anteeksi voin antaa, mutta en unohtaa. Onko silloin antanut anteeksi koko sydämestään?

Ihmisten välinen anteeksianto onkin usein vaikeaa – koko sydäimestä se onkin mahdotonta. Kuitenkin Jumala tahtoo, että antaisimme toisillemme anteeksi kokemamme vääryydet. Emme saa tehtyä tekemättömäksi, eikä ihmisten välinen täsmällinen hyvitys ole mahdollinen. Mutta anteeksi voi antaa.

Kuinka monesti? Pietari ehdotti seitsemää, arvellen senkin jo olevan yläkanttiin arvioidun. Jeesus pani paremmaksi: seitsemänkymmentäseitsemän kertaa.

Lukumäärä voidaan kääntää Uuden testamentin alkukielestä myös: seitsemän kymmentä kertaa seitsemän kertaa. Huikea määrä! Mutta entäpä jos toinen tekee minulle vääryyttä vielä yli tämän määrän – saisiko silloin sulkea anteeksiannon hanan? Kysymys on kaikesti valmiudesta antaa anteeksi loputtomiin. Näinhän Jumalakin toimii. Jeesus ei puhu tässä lukumäärästä, vaan tarkoittaa luvuillakin jotakin. Näin on muutenkin hänen opetuksissaan ja ihmeissään.

Pietarin antama luku viittaa Jumalan täydellisyyteen. Mutta Jeesus avaa tätä: Kymmenen viittaa kymmeneen käskyyn. anteeksiantamattomuus toiselle ihmiselle luetaan meille synniksi. Koko sydäimestä tapahtuvassa anteeksiannossa on siis Jumalan lain täytyttävä. Tämä puolestaan on mahdollista vain uskon kautta Kristukseen. Kaksi numeroa peräkkäin viittaa hänen kahteen luontoonsa – jumalallinen ja inhimillinen. Ristinuhrillaan Jumalan Poika, Marian poika on täyttänyt lain

puolestamme. Jeesuksen tähden Jumala näkee uskovan niin kuin hän ei olisi rikkonut lain käskyjä. Synnit ovat anteeksi annetut, pois pyyhityt, eikä Jumala niitä muistele. Mutta samalla hän antaa Pyhän Hengen voiman ja rakkauden antaa toiselle anteeksi ehdoitta, koko sydäimestä, ilman määrää, yhä uudelleen.

Miten tämä soveltuu erityisesti isän ja lapsen väliseen suhteeseen – nimenomaan silloin, kun isä on kohdellut lastaan nurjasti?

Huomattakoon, että ei tämä ole vain niiden perheiden asia, jotka ovat lastensuojelun asiakkaita! Lapsi tarvitsee ja kaipaa isän rakkautta, läsnäoloa, rajoja ja ehdotonta hyväksyntää rikkoneenakin – anteeksiantoa siis. Lapsi saattaa kuitenkin kokea, että hänen on jollakin tavoin ansaittava isän hyväksyntä.

Lapsenkin osa on antaa anteeksi, jopa omalle isälleen tämän kasvatuspuutteet.

Vahvemman osapuolen syyttely ei auta mitään. Anteeksiantamaton mieli voi katkeroitua ja kantaa sisällään vihaa pitkälle aikuisikään, jopa vanhuuteen saakka. Väärä elämän malli voi siirtyä seuraavalle sukupolvelle. Toisaalta sitten isä saattaa murehtia kasvatuksensa laiminlyöntien vuoksi ja kantaa huonoa omaatuntoa. Miten löytyisi uusi yhteys isän ja lapsen välille? Tai jos kohtaamista ei voi syystä tai toisesta tapahtua, miten löytäisi rauhan sydämeen?

Malakian kirjasta luemme lupauksen: ”Hän kääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet isien puoleen” (Mal. 3:24). Kysymys on siis molemmista, lapsista ja isistä. Lapsen osa on tunnustaa Jumalalle oma anteeksiantamattomuutensa ja pyytää Jumalalta anteeksiantoa, Jeesuksen tähden. Uskon myötä omatunto puhdistuu, löytää levon ja rauhan. Lapsi löytää uutta, anteeksiantavaa rakkautta isäänsä kohtaan. Jos kohtaamista oman isän kanssa ei voi tapahtua – jos tämä on vaikkapa kuollut – lapsi voi kuitenkin löytää rauhan. Kristus täyttää sen, mitä isän rakkaudesta on ehkä jäänyt puuttumaan. Hän voi antaa lapselle uutta rakkautta kaikkia vanhuksia kohtaan.

Niin myös isä saa tunnustaa Jumalalle kasvatuksensa puutteet, erheet ja laiminlyönnit ja pyytää Jumalalta anteeksiantoa, Jeesuksen tähden. Uskon myötä hänenkin omatuntonsa puhdistuu, löytää levon ja rauhan. Isä löytää uutta rakkautta lastaan kohtaan. Jos kohtaamista lapsen kanssa ei voi syystä tai toisesta tapahtua – isä voi kuitenkin löytää rauhan ja uutta rakkautta kaikkia maailman lapsia kohtaan.

Jumalan armon voimassa anteeksiantaminen toiselle tapahtuu täydestä sydäimestä. Kristus kääntää lasten sydämet isien puoleen ja isien sydämet lasten puoleen. Yhteys on armahdettujen syntisten välistä, niin kuin keiden tahansa kristittyjen kesken. ”Tämän vuoksi minä polvistun Isän eteen, hänen, jonka asemaa

jokainen isän ja lapsen suhde taivaassa ja maan
päällä kuvastaa” [Ef. 3:14-15]. Saamme kuulla
Jeesuksen sanan: ”Poikani / tyttäreni, ole
turvallisella mielellä, sinun syntisi annetaan
sinulle anteeksi” (Matt.9:2, KR38).